

litej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosują się odpowiednio do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

667.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o uposażeniu członków zarządu i pracowników związków samorządowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) postanowienia ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) z późniejszymi zmianami zachowują moc obowiązującą w takim zakresie, w jakim ustawa ta stosuje się do członków zarządu i pracowników związków samorządowych w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) z późniejszymi zmianami.

Art. 2. § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073), zmieniony art. 1 ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345), otrzymuje brzmienie następujące:

„Pobory członków zarządu i pracowników związków samorządowych oblicza się na zasadach, przewidzianych w art. 3 — 7 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska wraz z późniejszymi zmianami, z uwzględnieniem dodatków, pobieranych przez członków zarządu i pracowników związków samorządowych przed dniem 1 lutego 1934 r., o ile dodatki te były przyznane funkcjonarjuszom państwowym.

Nieważne są uchwały i postanowienia organów ustrojowych związków samorządowych oraz przepisy umów, sprzeczne z postanowieniami artykułu niniejszego; wskutek zmiany umów, wynikającej z tego postanowienia, nie służy prawo do odszkodowania.”.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

668.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239), ulega zmianom następującym:

1) W art. 2 ust. 3 skreśla się wyrazy: „6 i”, a po nawiasie przecinek zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania;

2) W art. 3 ust. 2 po wyrazach: „wyplacanego ze Skarbu Państwa” stawia się przecinek i wstawia się wyrazy: „monopolu państwowego lub przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”;

3) Art. 6 ust. 1 skreśla się; w ust. 2 wyrazy: „ilości punktów” zastępuje się wyrazem: „kwot”

i skreśla się wyrazy: „oraz wartości mnożnej, stosowane do”;

4) Art. 7 ust. 1 do 5 nadaje się brzmienie:

„Na pokrycie świadczeń, przewidzianych w niniejszej ustawie na rzecz funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, mianowanych po dniu 31 stycznia 1934 r., tworzy się ze składek emerytalnych Państwowy Zakład Emerytalny. Składki emerytalne do Państwowego Zakładu Emerytalnego uiszcza Skarb Państwa, który pokrywa również ewentualny niedobór Państwowego Zakładu Emerytalnego i gwarantuje wypłatę wszystkich świadczeń, wynikających z niniejszej ustawy.

Państwowy Zakład Emerytalny jest instytucją prawa publicznego i posiada osobowość prawną. Państwowy Zakład Emerytalny jest wolny od wszelkich podatków państwowych i samorządowych; wszelkie akty prawne, zawierane przez Państwowy Zakład Emerytalny w wykonaniu postanowień niniejszej ustawy, są wolne od należności Skarbu Państwa i nie podlegają opłatom stemplowym. Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu służy uwolnienie od opłat sądowych.

Rada Ministrów może rozszerzyć zakres działania Państwowego Zakładu Emerytalnego również na inne kategorie funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, niż wymienione w ust. 1, oraz na pracowników instytucji, przedsiębiorstw i monopolów państwowych.

Rada Ministrów wyda statut Państwowego Zakładu Emerytalnego, określający w szczególności sposób powoływania i zakres kompetencji poszczególnych organów, postępowanie przy ustalaniu i przyznawaniu świadczeń, sposób wypłaty świadczeń, prawa i obowiązki pracowników Państwowego Zakładu Emerytalnego, sposób podpisywania dokumentów imieniem Państwowego Zakładu Emerytalnego, sposób publikacji rocznych sprawozdań i zamknięć rachunkowych oraz nadzór państwowy nad Państwowym Zakładem Emerytalnym.

Rozporządzenie Rady Ministrów określi również wysokość składki emerytalnej, sposób tworzenia i przeznaczania funduszy na poszczególne świadczenia, przeznaczenie uzyskanych nadwyżek, sposób lokaty funduszy, sposób rozrachowania Państwowego Zakładu Emerytalnego ze Skarbem Państwa i zaliczania do emerytury okresów służby, czy też pracy zawodowej, za które nie uiszczono składek emerytalnych do Państwowego Zakładu Emerytalnego, oraz unormuje sprawę przekazywania składek pomiędzy Państwowym Zakładem Emerytalnym a innymi instytucjami i Skarbem Państwa.”;

5) Art. 7 ust. 6 lit. a p. 1 nadaje się brzmienie: „przekazywanie przez Skarb Państwa ośmioprocentowej składki, określonej w art. 120 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) właściwym zakładom ubezpieczeń pracowników umysłowych oraz właściwym instytucjom, przedsiębiorstwom lub zakładom, których pracownicy zgodnie z art. 5 p. 4 do 6 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na mocy tego rozporządzenia.”;

6) W art. 7 ust. 6 lit. b wyrazy: „art. 5 p. 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami: „art. 5 p. 4 do 6” i skre-

śla się wyrazy: „podlegające zaliczeniu do wysługi emerytalnej” oraz poprzedzający je przecinek;

7) W art. 7 ust. 7 skreśla się wyrazy: „za który funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy uiszczył ośmioprocentową opłatę emerytalną” i poprzedzający je przecinek; skreśla się również nawias i umieszczone w nim wyrazy: „przy analogicznym zastosowaniu postanowień ust. 4”; wyrazy: „art. 5 p. 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami: „art. 5 p. 4 do 6”;

8) W art. 7 ust. 8 wyrazy: „art. 5 p. 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami: „art. 5 p. 4 do 6”;

9) W art. 7 jako ustęp ostatni wstawia się następujący przepis:

„Opłaty emerytalne, przewidziane w ustawie niniejszej, wyjąwszy ustępy 1 do 5 niniejszego artykułu, wynoszą 8% uposażenia służbowego, otrzymywanego w czasie uiszczania tej opłaty. Jeżeli funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy nie uiszczył opłaty emerytalnej w czasie trwania czynnej służby, opłatę tę oblicza się od uposażenia, otrzymywanego ostatnio przed rozwiązaniem stosunku służbowego.”;

10) W art. 10 ust. 2 skreśla się wyrazy: „i 18”;

11) W art. 11 ust. 2 wyrazy: „ust. 1 i 6” zastępuje się wyrazami: „ust. 1 i 5”;

12) Art. 17 ust. 1 nadaje się brzmienie: „Podstawą wymiaru uposażenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych jest uposażenie zasadnicze, otrzymywane ostatnio w służbie czynnej, bez dodatków.”;

13) W art. 17 jako ustępy drugi i trzeci wstawia się przepisy następujące: „Podstawą wymiaru uposażenia emerytalnego zawodowych wojskowych jest uposażenie w wymiarze dla zajmujących stanowiska służbowe poza stolicą, otrzymywane ostatnio w służbie czynnej, łącznie z dodatkami wyrównawczym i innymi dodatkami, zaliczalnymi do uposażenia emerytalnego na zasadzie niniejszej ustawy.

Zawodowi wojskowi, którzy ostatnio przed przeniesieniem w stan spoczynku zajmowali stanowiska służbowe w stolicy, otrzymują przez czas zamieszkiwania w stolicy dodatek w wysokości 10% uposażenia emerytalnego. Prawo do tego dodatku gaśnie od pierwszego dnia miesiąca następującego po przesiedleniu się do innej miejscowości.”;

14) Art. 18 ust. 1 skreśla się; w ust. 2 dwukrotnie użyte wyrazy: „mnożną, obowiązującą” zastępuje się wyrazami: „kwotą uposażenia, obowiązującego”;

15) W art. 19 ust. 1 wyrazy: „do 25 roku służby włącznie o 2,4% (dwa całe cztery dziesiąte procent), poczem wzrasta za każdy dalszy rok o 2,8% (dwa całe osiem dziesiątych procent), aż do 92% (dziewięćdziesięciu dwóch procent)” zastępuje się wyrazami: „o 3% (trzy procent) aż do 100% (stu procent)”;

16) Art. 20 skreśla się;

17) Art. 25 ust. 3 skreśla się; jako ustęp ostatni wstawia się przepis następujący: „Emerytom, którzy w monopolach państwowych lub w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” pozostają w publicznoprawnym stosunku służbowym, zawieszają się wypłatę bieżących rat emerytury.”;

18) W art. 37 p. 2 ust. 1 po wyrazach: „w służbie państwowej” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania; w ust. 2 po wyrazach:

„w całości do wysługi emerytalnej” stawia się kropkę i skreśla się resztę zdania;

19) W art. 37 p. 4 ust. 3 wyrazy: „dni 30” zastępuje się wyrazami: „jeden miesiąc”;

20) W art. 37 po punkcie 6 wstawia się przepisy następujące:

„7. Funkcjonariuszom państwowym zalicza się do wysługi emerytalnej okresy, za które powinny być Skarbowi Państwa przekazane składki ubezpieczeniowe w myśl art. 7 ust. 6 lit. b ustawy.

8. Funkcjonariuszom państwowym, którzy ze służby w monopolach, mającej charakter publiczno-prawny, przeszli bezpośrednio do służby państwowej, zalicza się do wysługi emerytalnej okresy, zaliczalne do wysługi emerytalnej w monopolach według przepisów, obowiązujących w chwili przejścia.

9. Funkcjonariuszom państwowym, którzy ze służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” przeszli bezpośrednio do służby państwowej, zalicza się do wysługi emerytalnej okresy, zaliczalne do wysługi emerytalnej w tem przedsiębiorstwie według przepisów, obowiązujących w chwili przejścia.”;

21) W art. 38 lit. b po wyrazach: „oświaty pozaszkolnej” średnik zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania aż do wyrazów: „niniejszej ustawy”;

22) Art. 41 ust. 1 nadaje się brzmienie: „Do emerytowanych funkcjonariuszów państwowych, powołanych do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub ze względów na bezpieczeństwo Państwa, mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 18 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663).”;

23) Art. 45 nadaje się brzmienie: „Zawodowych oficerów wojska i marynarki wojennej przenosi w stan spoczynku Minister Spraw Wojskowych, zawodowych podoficerów wojska — dowódca Okręgu Korpusu, zawodowych podoficerów Korpusu Ochrony Pogranicza — dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza, zawodowych podoficerów i szeregowców marynarki wojennej — szef Kierownictwa Marynarki Wojennej”;

24) Art. 46 ust. 1 nadaje się brzmienie: „Uposażenie emerytalne zawodowych oficerów wojska i marynarki wojennej wymierza Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, zawodowych podoficerów wojska — dowódca Okręgu Korpusu w porozumieniu z właściwą izbą skarbową, zawodowych podoficerów Korpusu Ochrony Pogranicza — dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza w porozumieniu z właściwą izbą skarbową, zawodowych podoficerów i szeregowców marynarki wojennej — szef Kierownictwa Marynarki Wojennej w porozumieniu z właściwą izbą skarbową.”;

25) Art. 46 ust. 3 nadaje się brzmienie: „Przeciw orzeczeniu dowódcy Okręgu Korpusu, dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza i szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej służy zawodowemu podoficerowi wojska i marynarki wojennej oraz zawodowemu szeregowcowi marynarki wojennej prawo zażalenia do Ministra Spraw Wojskowych w ciągu 30 dni, licząc od dnia, następującego po dniu doręczenia, przyczem postanowienie ust. 2 art. 34 niniejszej ustawy ma zastosowanie.”;

26) W art. 50 ust. 2 lit. c skreśla się wyrazy: „zawodowy wojskowy winien za czas tego stanu nieczynnego uiścić opłaty emerytalne, przewidziane w art. 7”;

27) W art. 50 ust. 5 po wyrazach: „pracownika kontraktowego” skreśla się przecinek, a dalsze wyrazy zastępuje się wyrazami: „oraz czas, spędzony w stanie nieczynnym bez uposażenia czynnego, zaliczony przez Ministra Spraw Wojskowych do czynnej służby wojskowej”;

28) W art. 50 ust. 6 wyrazy: „punkt 4” zastępuje się wyrazami: „punkty 4, 7, 8 i 9”;

29) Art. 51 lit. c nadaje się brzmienie: „czasu, spędzonego w stanie nieczynnym bez uposażenia czynnego, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w art. 50 ust. 1 lit. c i ust. 5 niniejszej ustawy”;

30) Art. 52 ust. 1 skreśla się, natomiast wstawia się jako ust. 1 i 2 przepisy następujące:

„Przy wymierzaniu uposażenia emerytalnego zawodowym wojskowym, należącym do personelu latającego aeronautyki wojska lub marynarki wojennej, służbę w czasie pokoju liczy się do wysługi emerytalnej podwójnie.

Postanowienie to nie ma zastosowania do:

a) oficerów technicznych i podoficerów specjalistów, odbywających loty w charakterze wykonawców swej służby, którym do wysługi emerytalnej liczy się podczas pokoju 1 miesiąc za 45 dni; oraz do

b) lekarzy lotniczej służby zdrowia, którym służba w czasie pokoju liczy się do wysługi emerytalnej pojedynczo.”;

31) Art. 53 nadaje się brzmienie:

„Zawodowym wojskowym, którzy w czasie trwania czynnej służby zostali zaliczeni do pierwszej klasy którejkolwiek specjalności personelu latającego aeronautyki wojska lub marynarki wojennej, wlicza się do podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego również dodatek aeronautyczny tej kategorii, która odpowiada pierwszej klasie danej specjalności.

Zawodowym wojskowym, zaliczonym do niższych klas specjalności personelu latającego aeronautyki wojska lub marynarki wojennej, którzy w czasie lotów służbowych ulegli obrażeniom cieleśnym, powodującym niezdolność do dalszej służby w powietrzu, Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może wliczyć do podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego dodatek aeronautyczny tej kategorii, która odpowiada danej specjalności i klasie.

Postanowienia ust. 1 i 2 mają zastosowanie również do zawodowych wojskowych, którzy wskutek trwałego pogorszenia się stanu zdrowia, uniemożliwiającego pełnienie służby w powietrzu, z zachowaniem jednak zdolności do pełnienia innego rodzaju służby wojskowej, lub wskutek przeniesienia do innego rodzaju wojska, zostali wyłączeni z personelu latającego aeronautyki wojska lub marynarki wojennej, — nie mają natomiast zastosowania do wojskowych zawodowych, wykluczonych z personelu latającego aeronautyki wojska lub marynarki wojennej w myśl przepisów, wydanych przez Ministra Spraw Wojskowych.”;

32) W art. 54 ust. 1 skreśla się wyraz: „szeregowych”, a po wyrazach: „odnośnie do zawodo-

wych" wstawia się wyrazy: „podoficerów wojska, dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza odnośnie zawodowych podoficerów Korpusu Ochrony Pogranicza, a szef Kierownictwa Marynarki Wojennej odnośnie zawodowych podoficerów i szeregowców marynarki wojennej”;

33) W art. 56 ust. 3 skreśla się wyrazy: „i 18”;

34) W art. 57 ust. 2 po wyrazach: „5% uposażenia emerytalnego” stawia się kropkę i skreśla się resztę zdania;

35) W art. 60 ust. 2 po wyrazach: „Pensję wdową” wstawia się wyrazy: „po zawodowym wojskowym”;

36) W art. 61 ust. 2 skreśla się wyrazy: „i 18”;

37) W art. 61 wstawia się jako ustęp piąty przepis następujący:

„Przy wymiarze pensyj wdowom i sierotom po zawodowych wojskowych, zaliczonych do niższych klas specjalności personelu latającego aeronautyki wojska lub marynarki wojennej, którzy w czasie lotów służbowych ulegli niezawinionemu śmiertelnemu wypadkowi, Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może wliczyć do podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego, do którego zmarły zawodowy wojskowy miałby prawo, dodatek aeronautyczny, przywiązany do danej specjalności i klasy.”;

38) W art. 61 wstawia się jako ustęp ostatni przepis następujący: „Czasowe zmniejszenie uposażenia emerytalnego funkcjonariusza państwowego w drodze dyscyplinarnej nie wpływa na wysokość pensji wdowiej i sieroczej.”;

39) W art. 67 ust. 1 wyrazy: „po wstrzymaniu uposażenia w myśl art. 14 ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 524)” zastępuje się wyrazami: „po utracie prawa do uposażenia w służbie czynnej w myśl obowiązujących przepisów”;

40) W art. 67 po ust. 2 dodaje się ustęp następujący: „Postanowienia niniejszego artykułu mają odpowiednie zastosowanie do żon i dzieci funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, zatrudnionych w służbie bezpieczeństwa lub służbie granicznej.”;

41) W art. 82 ust. 1 skreśla się wyrazy: „według pierwszego szczebla danej grupy”;

42) W art. 84 ust. 1 skreśla się ostatnie zdanie, zaczynające się od wyrazów: „Ustąpienie na rzecz”;

43) W art. 86 ust. 1 wyrazy: „art. 17, 18 (w odniesieniu do podpułkownika i komandora-porucznika), 19 i 20” zastępuje się wyrazami: „art. 17 i 19”;

44) W art. 89 ust. 1 skreśla się wyrazy: „artykułu 20” i poprzedzający je przecinek; w ust. 2 skreśla się wyrazy: „i 2” i wyrazy: „20 i”;

45) W art. 101 ust. 1 skreśla się część zdania od wyrazów: „wstąpili do wojska” do wyrazów: „czasu kalendarzowego, a” włącznie; w tymże ustępie lit. a po wyrazach: „1-go czerwca 1917 r.” wstawia się przecinek i wstawia się wyrazy: „a wstąpienie do wojska polskiego po przerwie najpóźniej do końca 1920 r.”;

46) W art. 102 ust. 1 skreśla się wyrazy: „art. 18” i poprzedzający je przecinek oraz wyrazy: „według pierwszego szczebla danej grupy”;

47) W art. 104 ust. 1 skreśla się wyraz: „samotnego” i wyrazy: „przy wartości mnożnej, obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”;

48) W art. 105 ust. 3 po wyrazach: „Państwa Polskiego” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania.

Art. 2. (1) Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia unormować zaopatrzenie emerytalne funkcjonariuszów prowizorycznych i nauczycieli tymczasowych w ramach ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r., ze zmianami, wynikającymi z ich charakteru służbowego.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia, przewidzianego w ust. 1, funkcjonariusze ci i nauczyciele przestają podlegać ubezpieczeniu w odpowiednich zakładach ubezpieczeń.

Art. 3. (1) Do funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którym przyznano i wymierzono uposażenie emerytalne przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, oraz do wdów i sierot po nich stosuje się ustawę z dnia 11 grudnia 1923 r. nadal w brzmieniu, obowiązującym przed wejściem w życie tego rozporządzenia, ze zmianami jednak, wprowadzonymi postanowieniami art. 1 p. 2 i 17 niniejszego rozporządzenia.

(2) Postanowień poprzedniego ustępu nie stosuje się jednak do emerytów, ponownie powołanych po dniu 31 stycznia 1934 r. do służby państwowej.

(3) Nie uwzględniając zmian, wprowadzonych postanowieniami art. 1 p. 1, 3, 4, 9, 10, 12 do 16, 18, 21, 22, 26, 33 do 36, 38 do 44, 46 do 48 niniejszego rozporządzenia, stosuje się ustawę z dnia 11 grudnia 1923 r. nadal w brzmieniu, obowiązującym przed wejściem w życie tych postanowień, do:

a) funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy nie nabyli prawa do uposażenia w służbie czynnej, określonego w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych, z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów, lub z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska, albo w innych, jednocześnie lub później wydanych przepisach o uposażeniu,

b) funkcjonariuszów b. państw zaborczych, objętych art. 95 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r.,

c) wdów (żon) i sierot (dzieci) po osobach, wymienionych wyżej w lit. a i b.

(4) Przy wymierzaniu zaopatrzenia emerytalnego osobom, wymienionym w trzecim ustępie, stosuje się odpowiednio właściwe przepisy o uposażeniu czynnym i o wysokości mnożnej, obowiązujące przed dniem 1 lutego 1934 r.

(5) Przy zaliczaniu do wystługi emerytalnej funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, nienależącym do Państwowego Zakładu Emerytalnego, okresów służby lub pracy, odbytych przed dniem 1 lutego 1934 r., nie stosuje się zmian, wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem do ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. w art. 2 ust. 3, art. 37

p. 2 ust. 1 i 2, art. 38 lit. b, art. 50 ust. 2 lit. c, art. 84 ust. 1 i art. 105 ust. 3.

Art. 4. (1) Zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane na mocy ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w służbie czynnej mieli prawo do uposażenia, wolnego od państwowego podatku dochodowego, oraz zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane z mocy tejże ustawy wdowom i sierotom po nich, są wolne od państwowego podatku dochodowego.

(2) Postanowienia ust. 1 stosują się pod temi samymi warunkami do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i monopolów państwowych oraz do pozostałych po nich rodzin.

Art. 5. (1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

(2) Zarazem upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi przepisami i niniejszym rozporządzeniem.

Art. 6. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem postanowień art. 1 p. 1, 3, 4, 9, 10, 12 do 16, 18, 21, 22, 26, 33 do 36, 38 do 44, 46 do 48, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

(2) Postanowienia art. 1 p. 6, skreślające w art. 7 ust. 6 lit. b ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. wyrazy: „podlegające zaliczeniu do wysługi emerytalnej”, postanowienia art. 1 p. 20, wprowadzające do art. 37 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. jako nowy przepis punkt 7, i postanowienia art. 1 p. 28, rozciągające zakres działania tego przepisu na zawodowych wojskowych, uzyskują moc obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

669.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

w sprawie zmiany ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) o zaopatrzeniu inwalidzkim ulega następującym zmianom:

1) W art. 2 ust. 1 wyrazy: „lub okaleczenia na skutek” zastępuje się wyrazami: „z powodu choroby lub kalectwa, nabytych wskutek”;

2) W art. 2 ust. 2 lit. a wyrazy: „lub okaleczenia na skutek” zastępuje się wyrazami: „z powodu choroby lub kalectwa, nabytych wskutek”;

3) Art. 2 ust. 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) członków organizacji Przystosowania Wojskowego, którzy doznali uszkodzenia zdrowia z powodu choroby lub kalectwa, jeżeli to uszkodzenie zdrowia spowodowało utratę zdolności zarobkowej i zostało nabyte wskutek urazu, doznanego w czasie zajęć wojskowych, spełnianych na zarządzenie i pod nadzorem instruktora Przystosowania Wojskowego, powołanego do tego przez władze wojskowe.”;

4) W art. 3 ust. 1 lit. c skreśla się wyraz: „inwalida”;

5) Art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Za pozostałych po inwalidach wojskowych uważa się osoby, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile odnośne małżeństwo lub ojcostwo powstało przed doznaniem przez inwalidę uszkodzenia zdrowia; jednak dzieci, pochodzące z małżeństwa, zawartego przez inwalidę przed doznaniem przezeń uszkodzenia zdrowia są uprawnione do zaopatrzenia z niniejszej ustawy.”;

6) Art. 5 ust. 2 skreśla się;

7) Po art. 5 dodaje się nowy artykuł jako 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Uszkodzeniem zdrowia jest upośledzenie pewnych funkcji organizmu, spowodowane przez chorobę lub kalectwo.

Utratę zdolności zarobkowej w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi zmniejszenie się możliwości zarobkowych, spowodowane:

a) uszkodzeniem zdrowia, powstałym bez własnej winy w czasie i w związku przyczynowym ze służbą wojskową,

b) samem tylko pogorszeniem się uszkodzenia zdrowia, które to pogorszenie nastąpiło bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą wojskową, jeżeli to uszkodzenie zdrowia istniało już przed wstąpieniem do służby wojskowej, lub powstało niezależnie od niej w czasie jej pełnienia.